

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۳/۱۱

ولی احمد نوری

شمع ها میسوزند، میمیرند تا ما زنده بمانیم

نوشته مصطفی هاشمی از بامیان

تنظیم مجدد، افزایش تصاویر و تعدیل کلمات و اصطلاحات ایرانی به دری از: ولی احمد نوری

تصویری را که در پایان می بینید مراسم یاد بود دوازدهمین سال انفجار مجسمه های بوداست که در شهر باستانی "بامیان" ترتیب گردیده بود

شمع ها می سوزند، می میرند تا ما زنده بمانیم

«شبی با بودا» عنوان گردهمایی است که عده ای از جوانان رضاکار بمناسبت دوازدهمین سالروز انفجار مجسمه های بزرگ بودا در بامیان برگزار کرده بودند.

این برنامه در محوطه هوتلی و در مقابل بقایای بت بزرگ برگزار شد.

منیره هاشمی نماینده نویسنده و تئاتریست جوانی است که با مریم شریفی محصل رشته جامعه شناسی مدیریت این گردهمایی را به عهده داشتند.

منیره هاشمی میگوید: «خواستیم با برگزاری این گردهمایی به مردم بامیان، افغانستان و جهان بگوئیم اگر دید طالبانی سمبول فیزیکی تمدن کهن بامیان را تخریب کرد؛ اما هیچ گاه نمی تواند فرهنگ و مدنیت این مردم را از بین ببرد.» نمایشگاه عکس، سخنرانی، موسیقی محلی، اجرای تیاتر، نمایش فیلم، سرود، روشن کردن دوازده مشعل و راه پیمایی از محل برگزاری گردهمایی تا بت بزرگ، روشن کردن شمع و نور افشانی بت از برنامه های این گردهمایی بود.

«روزی روزگاری بامیان» عنوان تیاتری بود که حسن فاضلی آن را به روی صحنه برد و صفحه ای از تاریخ را بیان کرد. شخصیت ها در تیاتر هیچ نامی نداشتند اما پرداختن داستان به مخاطبان می گفت: کنشکا و همسرش خط زمان را شکسته و به زمان حال آمده اند. آن ها می خواهند بدانند چه کسی و چرا این مجسمه ها را تخریب کرده است. ۱۱ مارچ ۲۰۰۱ زمانی بود طالبان، آخرین انفجار را برای تخریب بت های بامیان انجام دادند. "علی موسوی" یکی از بازیگران نمایش «روزی روزگاری بامیان»، نقش طالبی را به عهده داشت که دستور تخریب بودا را صادر کرد. او میگوید: «زمانی که بت ها را انفجار دادند من در افغانستان نبودم و درک درستی از تخریب مجسمه ها نداشتم، بازی درین نقش تصویر شفاف تری نسبت بعمق این فاجعه بمن نشان داد.» «رقیه علوی» که نقش همسر کنشکا را بازی میکرد در یکی از دیالوگ هایش گفت: «مردم تو، و تفکر طالبانی اترا از یاد خواهند برد. شمارا فراموش می کنیم تا نباشید.»

"حبیبه سرابی" والی بامیان که یکی از دوازده مشعل دار این برنامه بود می گوید: «نظیر یک چنین برنامه ای در بامیان وجود ندارد. من خیلی خوشحال هستم که در بامیان شرایطی محیا شده که جوانان می توانند خلاقیت و نبوغ خود را بروز دهند.»

"مصطفی هاشمی" که به نمایندگی از اعضای تیم صحبت می کرد گفت: «بیائید تمرین کنیم به جای پر کردن جدول اهداف پیشنهاد، یک کار بنیادی و تاثیر گذار انجام دهیم.»

تیم اصلی برگزاری این گردهمایی عده ای از جوانان فرهنگی هستند که از محل کار خود رخصتی ۱۰ روزه گرفتند، پول های شان را جمع نمودند و از کابل به بامیان سفر کردند. این تیم ده نفره توانستند یک شب به یاد ماندنی را برای مردم بامیان رقم بزنند.

"مهدی مهر آیین" یکی از باشندگان بامیان و فعال جامعه مدنی که از رضا کاران این برنامه است گفت: «وقتی "مریم" این برنامه را با من مطرح کرد خیلی خوشحال شدم. اما فکر نمی کردم آنقدر با شکوه برگزار شود.» بامیان ولایتی است که جامعه جهانی و دولت افغانستان به آن کم توجهی کرده اند. مردم بامیان با وجود داشتن فراوانی منابع تولید انرژی هنوز شب های شان تاریک است و امکانات رفاهی در کمترین حد ممکن وجود دارد. اما این شهر از تمام شهرهای افغانستان جدا است. جامعه مدنی در این شهر بسیار فعال و با قدرت است.

بیشترین وبلاگ نویسندگان در این شهر جمع شده اند و از نظر کمی برنامه های فرهنگی و اجتماعی زیادی در این شهر برگزار می شود. اما تجلیل «شبی با بودا» در نوع خود جدید ترین و منحصر به فرد ترین برنامه فرهنگی ای بود که طی ۱۱ سال اخیر (۲۰۱۳) در این شهر برگزار شده است. بامیان چهارشنبه ۲۳ حوت ۱۳۹۱

تذکر: هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "ارشیف" شان رهنمائی شوند!